

АНАЛІЗ РІВНЯ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ

Громакова В.В.

Науковий керівник: Докуніна К.І., к.е.н., викладач

Харківський національний університет будівництва та архітектури

Безробіття є одним із негативних явищ у ринковій економіці, що стає гострою соціальною проблемою в сучасному суспільстві. Україна стала однією з країн, яка найбільше відчула прояви глобальної фінансово-економічної кризи. У зв'язку з цим, питання, пов'язані з безробіттям набувають особливого значення.

Безробіття є макроекономічною проблемою, яку формують такі чинники: структурні зрушення в економіці, що призводять до масштабних змін у структурі й кількості попиту на робочу силу; зниження темпів економічного розвитку спричиняє зменшення кількості робочих місць, порушення збалансованості кількості працівників і кількості робочих місць; інфляція викликає скорочення капітальних вкладень, зниження реальних доходів населення, що викликає збільшення пропозиції зі зменшенням попиту на робочу силу [2]. А це означає, що в міру розвитку технічного прогресу, відносна потреба в робочій силі зменшується. Попри всі негативні наслідки, безробіття має й позитивні свої сторони: підвищення соціальної цінності робочого місця; зростання соціальної значимості й цінності праці; зростання конкуренції між працівниками; стимулювання підвищення інтенсивності і продуктивності праці [3].

В Україні рівень безробіття визначають за методологією Міжнародної організації праці (МОП). В табл. 1 наведена динаміка кількості безробітного населення в Україні за 2010-2016 рр.

Таблиця 1 – Динаміка кількості безробітних в Україні за 2010-2016 рр. [4]

Роки	Безробітне населення у віці 15-70 років	
	в середньому, тис. осіб	у % до економічно активного населення
2010	1 713,90	8,2
2011	1661,90	8,0
2012	1589,80	7,6
2013	1510,40	7,3
2014	1847,60	9,3
2015	1654,70	9,1
2016	1678,20	9,3

Як видно з табл. 1, в Україні рівень безробіття знижувався до 2013 року, а з 2014 року по 2016 рік поступово зростав. За даними вибіркового обстеження населення (домогосподарств) з питань економічної активності середньомісячна кількість безробітних (за методологією МОП) у віці 15–70 років у 2016 р., порівняно з 2015р., збільшилася на 23,5 тис. осіб, або 1,4%, та становила

1,7 млн. осіб. Щодо рівня безробітного населення (за методологією МОП) віком 15–70 років у цілому по Україні порівняно з 2015 р., то він збільшився на 0,2 в.п. та становив 9,3 % економічно активного населення зазначеного віку, а серед населення працездатного віку – 9,7 % [4].

За даними Державної служби статистики України [4] у 2016 році найвищий рівень безробіття (за методологією МОП) спостерігався серед молоді віком 15 – 24 роки, а найнижчий – серед осіб віком 40 – 59 років.

У січні-листопаді 2017 року послуги з пошуку роботи отримували 1050,8 тис. зареєстрованих безробітних. Станом на 1 грудня 2017 року кількість вакансій, заявлених роботодавцями до Державної служби зайнятості, у порівнянні з відповідною датою минулого року, зросла на 27 % та становила 68 тис. од. [5].

Таким чином, у дослідженні виокремлено чинники, які зумовлюють безробіття та аналізовано рівень безробіття в Україні.

Література:

1. Лисюк О.С. Безробіття як соціально-економічна проблема населення України / О.С. Лисюк // ВНАУ. – 2012. – № 4. – С. 48-53.

2. Семенова К.Д. Аналіз впливу економічної кризи на рівень безробіття в Україні / К.Д. Семенова // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2012. – № 1(44). – С. 106-111.

3. Полуяктова О.В. Проблеми безробіття в Україні / О.В. Полуяктова // Економіка і суспільство. – 2016. – № 2. – С. 31-35.

4. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

5. Державна служба зайнятості України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.dcz.gov.ua>.

ПРОБЛЕМИ ВЕНЧУРНОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ

Денисов Д.С.

*Науковий керівник: Попадинець О.В., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Серед причин, що гальмують інноваційний (у тому числі і венчурний) розвиток вітчизняних виробників слід відзначити:

1. Недосконалість законодавчої бази. В українському законодавстві не виокремлено: суть та основні завдань «венчурного бізнесу», особливості взаємодії суб'єктів венчурного бізнесу.

2. Недостатність джерел фінансування інвестицій. В українському законодавстві існують обмеження щодо участі фізичних осіб та інституційних інвесторів у якості інвесторів венчурного бізнесу, що суттєво впливає на зменшення потенційної привабливості венчурних інвестицій. ВБ в Україні фінансується за рахунок вільного капіталу вітчизняних ФПГ, приватних та